

And Esther was Taken (Esther 2:8): Sexuality, Consent Culture and Selling Sex

*Once you've done it, you always know: When it comes down to it, I have everything I need to survive," says Anna "Saini, a former escort who is now a sex-worker activist and law student living in Brooklyn. "That's powerful
NYT, May 2016*

**Part I: Female Heroines Generally
Celebrating Sexual Power**

1. Talmud Erkhin 2b

תלמוד בבלי מסכת ערכין דף ב עמוד ב

"Everyone is obligated to read Megilat Esther. Everyone is qualified to read Megilat Esther." Who does "everyone" include? Women, as Rabbi Yehoshua ben Levi said: "Women are obligated to read the Megilah, since they too were in that miracle."

הכל חייבין במקרא מגילה, הכל כשרין לקרות את המגילה לאיתווי מאי? לאתווי נשים, וכדר' יהושע בן לוי, דאמר ר' יהושע בן לוי: נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס.

2. Talmud Shabbat 23a

תלמוד בבלי מסכת שבת דף כג עמוד א

A woman surely may light [Hannukah candles to fulfill the obligation of the entire household], since Rabbi Yehoshua ben Levi said: "Women are obligated to [light] Hannukah candles, since they too were in that miracle."

אשה ודאי מדליקה, דאמר רבי יהושע בן לוי: נשים חייבות בנר חנוכה, שאף הן היו באותו הנס.

Rashi, Ad loc.

רש"י שבת דף כג עמוד א

Were in that miracle—since the Greeks decreed that every virgin should have sex with the royal dignitary before getting married. And the miracle was done by the hand of a woman.

היו באותו הנס - שגזרו יוונים על כל בתולות הנשואות להיבעל לטפסר תחלה, ועל יד אשה נעשה הנס.

3. Talmud Pesahim 108a-b

תלמוד פסחים דף קח עמוד א-ב

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: "Women are obligated in these four cups, since they too were in that miracle."

ואמר רבי יהושע בן לוי: נשים חייבות בארבעה כוסות הללו, שאף הן היו באותו הנס.

Rashi, ad. loc.

רש"י מסכת פסחים דף קח עמוד ב

For they too were in the miracle—As we said (Talmud Sota 11b) "On account of the righteous women of that generation, they were redeemed." We say the same thing with respect to Megilat Esther, since they were redeemed at the hand of Esther, and similarly with respect to Hannukah (Talmud Shabbat 23a).

שאף הן היו באותו הנס - כדאמרין (סוטה יא, ב) בשכר נשים צדקניות שבאותו הדור נגאלו, וכן גבי מקרא מגילה, נמי אמרין הכי, דמשום דעל ידי אסתר נגאלו, וכן גבי נר חנוכה במסכת שבת (כג, א).

Tosafot, Talmud Pesahim 108b

תוספות לתלמוד פסחים דף קח עמוד ב

In that miracle--Rashbam explained that they were redeemed because of them, and so too with Megila because of Esther and Hannukah because of Judith. And this is objectionable because the word "also/even" means that they were not primary. Furthermore, the Jerusalem Talmud reads "They

היו באותו הנס - פי' רשב"ם שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר ובחנוכה ע"י יהודית וקשה דאף משמע שאין עיקר ועוד דבירושלמי גריס שאף הן היו באותו ספק

too were in the same doubt.” i.e. that they were in the same danger to be destroyed, killed, and lost.

משמע באותה סכנה דלהשמיד להרוג
ולאבד

Part II: Esther
”When “No” Means “Ask me Later

4. Esther 2:1-20

אסתר ב:א-כ

Some time afterward, when the anger of King Ahasuerus subsided, he thought of Vashti and what she had done and what had been decreed against her.

אחר הדברים האלה כשר חמת המלך
אחשוּרוֹשׁ זָכַר אֶת־וַשְׁתִּי וְאֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה
וְאֶת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ:

2 The king’s servants who attended him said, “Let beautiful young virgins be sought out for Your Majesty.

ב וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו יִבְקֹשׁוּ לַמֶּלֶךְ

3 Let Your Majesty appoint officers in every province of your realm to assemble all the beautiful young virgins at the fortress Shushan, in the harem under the supervision of Hege, the king’s eunuch, guardian of the women. Let them be provided with their cosmetics.

נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מְרָאָה:

4 And let the maiden who pleases Your Majesty be queen instead of Vashti.” The proposal pleased the king, and he acted upon it.

ג וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ
וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נְעָרֵי־בְתוּלָה טוֹבוֹת מְרָאָה
אֶל־שׁוּשַׁן הַבֵּיכָרָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים אֶל־יַד הַגָּא
סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְנָתַן תַּמְרוּקֵיהֶן:

5 In the fortress Shushan lived a Jew by the name of Mordecai, son of Jair son of Shimei son of Kish, a Benjaminite.

ד וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ
תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן:
(ו)

6 [Kish] had been exiled from Jerusalem in the group that was carried into exile along with King Jeconiah of Judah, which had been driven into exile by King Nebuchadnezzar of Babylon.—

ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבֵּיכָרָה וּשְׁמוֹ מֵרְדֳכָיִי
בֶן יְאִיר בֶּן־שֹׁמַעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:

7 He was foster father to Hadassah—that is, Esther—his uncle’s daughter, for she had neither father nor mother. The maiden was shapely and beautiful; and when her father and mother died, Mordecai adopted her as his own daughter.

ו אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר
הִגְלָתָהּ עִם יְכִנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:

8 When the king’s order and edict was proclaimed, and when many girls were assembled in the fortress Shushan under the supervision of Hegai, Esther too was taken into the king’s palace under the supervision of Hegai, guardian of the women.

ז וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדָּסָה הַיָּא אֶסְתֵּר בְּתִדּוֹ כִּי
אִין לָהּ אָב וְאִם וְהַנְּעָרָה יִפְת־תֵּאֲרָר וְטוֹבַת
מְרָאָה וּבְמֹת אָבִיהָ וְאִמָּה לְקַחָהּ מֵרְדֳכָי לִ
לְבַת:

9 The girl pleased him and won his favor, and he hastened to furnish her with her cosmetics and her rations, as well as with the seven maids who were her due from the king’s palace; and he treated her and her maids with special kindness in the harem.

ח וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּיץ
נְעָרוֹת רְבוֹת אֶל־שׁוּשַׁן הַבֵּיכָרָה אֶל־יַד הַגָּי
וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַגָּי שֹׁמֵר
הַנְּשִׁים:

10 Esther did not reveal her people or her kindred, for Mordecai had told her not to reveal it.

ט וְתִיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיִּבְהַל
אֶת־תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־מְנוּחָתָהּ לְתַת לָהּ וְאֶת
שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתַת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נְעָרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים:

11 Every single day Mordecai would walk about in front of the court of the harem, to learn how Esther was faring and what was happening to her.

י לא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מּוֹלַדְתָּהּ כִּי
מֵרְדֳכָי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד:

12 When each girl’s turn came to go to King Ahasuerus at the end of the twelve months’ treatment prescribed for women (for that was the period spent on beautifying them: six months with oil of myrrh and six months with perfumes and women’s cosmetics,

13 and it was after that that the girl would go to the king), whatever she asked for would be given her to take with her from the harem to the king’s palace.

יא וּבְכָל־יוֹם יוֹם מֵרְדֳכָי מִתְהַלֵּךְ לְפָנָי חֹצֵר
בֵּית־הַנְּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר
וּמֵה־יַעֲשֶׂה בָּהּ:

14 She would go in the evening and leave in the morning for a second harem in charge of Shaashgaz, the king’s eunuch, guardian of the concubines. She would not go again to the king unless the king wanted her, when she would be summoned by name.

יב

15 When the turn came for Esther daughter of Abihail—the uncle of Mordecai, who had adopted her as his own daughter—to go to the king, she did not ask for anything but what Hegai, the king’s eunuch, guardian of the women, advised. Yet Esther won the admiration of all who saw her.

16 Esther was taken to King Ahasuerus, in his royal palace, in the tenth month, which is the month of Tebeth, in the seventh year of his reign.

17 The king loved Esther more than all the other women, and she won his grace and favor more than all the virgins. So he set a royal diadem on her head and made her queen instead of Vashti.

18 The king gave a great banquet for all his officials and courtiers, “the banquet of Esther.” He proclaimed a remission of taxes for the provinces and distributed gifts as befits a king.

19 When the virgins were assembled a second time, Mordecai sat in the palace gate.

20 But Esther still did not reveal her kindred or her people, as Mordecai had instructed her; for Esther obeyed Mordecai’s bidding, as she had done when she was under his tutelage.

וּבְהִגִּיעַ תֵּרַן נְעֻרָהּ וְנַעֲרָהּ לְבֹאֵהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֹשׁ וְנָשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרוֹקֵיהֶן שֵׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֶּר וְשֵׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתַמְרוֹקֵי הַנָּשִׁים:

יג
וּבָזָה הַנְּעֻרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת־כְּל־אֶשֶׁר תֹּאמֶר יִנְתֵּן לָהּ לְבֹאֵה עִמָּה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ:

יד
בְּעָרְבָה | הַיָּא בָּאָה וּבִבְקָר הַיָּא שְׂבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנַיִם אֶל־יַד שְׁעֵשְׂגַז סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַפִּילְגָשִׁים לֹא־תָבֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חִפְצָה בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם:

טו
וּבְהִגִּיעַ תֵּרַן אֶסְתֵּר בֵּת־אֲבִיחַיִל דָּד מְרֻדְכָי אֲשֶׁר לְקַח־לָהּ לְבֹאֵה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָךְ לֹא בִקְשָׁה דְבָר כִּי אִם אֶת־אֶשֶׁר יֹאמֶר הַגִּי סָרִיס־הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַנָּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נְשִׂאת חֹן בְּעֵינַי כְּל־רְאִיָּה:

טז
וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֵשְׂרִי הוּא־חֹדֶשׁ טֵבֶת בְּשִׁנַּת־שִׁבְעָה לְמַלְכוּתוֹ:

יז
וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשְׂאֶחֶן וַחֲסַד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלֹת וַיִּשֶׂם כְּתֹר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשִׂתִּי:

יח
וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גֹדֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּחָה לְמַדְיֹנוֹת עֲשָׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּי־ד הַמֶּלֶךְ:

יט
וּבְהִקְבֹץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵית וּמְרֻדְכָי יָשָׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ:

כ
אִין אֶסְתֵּר מְגֻדָּת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עִמָּה כְּאֶשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מְרֻדְכָי וְאֶת־מֵאֲמַר מְרֻדְכָי אֶסְתֵּר עֲשָׂה כְּאֶשֶׁר הִיָּתָה בְּאֲמִנָּה אֶתָּו: (o)

5. Esther 4:15-5:8

אֶסְתֵּר

Then Esther sent back this answer to Mordechai: 16 “Go, assemble all the Jews who live in Shushan, and fast in my behalf; do not eat or drink for three days, night or day. I and my maidens will observe the same fast. Then I shall go to the king, though it contrary to the law; and if I am to perish, I shall perish!” 17 So Mordechai went about [the city] and did just as Esther had commanded him.

5:1 On the third day, Esther put on royal apparel and stood in the inner court of the king’s palace, facing the king’s palace, while the king was sitting on his royal throne in the throne room facing the entrance of the

(טו) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל מְרֻדְכָי: (טז) לָךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֵל תֹּאכְלוּ וְאֵל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבִכְן אֲבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כְדַת וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי: (יז) וַיַּעֲבֵר מְרֻדְכָי וַיַּעַשׂ כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:
ה: (א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית

palace. 2 As soon as the king saw Queen Esther standing in the court, she won his favor. The king extended to Esther the golden scepter which he had in his hand, and Esther approached and touched the tip of the scepter. 3 “What troubles you, Queen Esther?” the king asked her. “And what is your request? Even to half the kingdom, it shall be granted you.” 4 “If it please Your Majesty,” Esther replied, “let Your Majesty and Haman come today to the feast that I have prepared for him.” 5 The king commanded, “Tell Haman to hurry and do Esther’s bidding.” So the king and Haman came to the feast that Esther had prepared. 6 At the wine feast that Esther, the king asked Esther, “What is your wish? It shall be granted you. And what is your request? Even to half the kingdom, it shall be fulfilled.” 7 “My wish,” replied Esther, “my request—8 if Your Majesty will do me the favor, if it please Your Majesty to grant my wish and accede to my request—let Your Majesty and Haman come to the feast which I will prepare for them; and tomorrow I will do Your majesty’s bidding.”

נִכַּח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ
בְּבֵית הַמַּלְכוּת נִכַּח פֶּתַח הַבַּיִת: (ב) וַיְהִי
כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת
בְּחִצְרוֹ נִשְׂאָה חֹן בְּעֵינָיו וַיִּוָּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר
אֶת שְׂרָבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר
וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשְּׂרָבִיט: (ג) וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ
מֵה לָךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמָה בִקְשָׁתְךָ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַיִּנְתֵּן לָךְ: (ד) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם
עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֵן הַיּוֹם אֶל
הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ: (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מֵה־רוּ אֶת הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהֵמֵן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשָׂתָה אֶסְתֵּר:
(ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַיּוֹם מֵה
שְׂאֵלְתְךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ וּמָה בִקְשָׁתְךָ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: (ז) וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר
שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי: (ח) אִם מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לִתֵּת אֶת שְׂאֵלְתִי
וְלַעֲשׂוֹת אֶת בִּקְשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֵן אֶל
הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה
כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ

6. Esther 7:1-3, 8

אסתר ז

1 So the king and Haman came to feast with Queen Esther. 2 On the second day, king again asked Esther at the wine feast, “What is you wish, Queen Esther? It shall be granted you. And what is your request? Even to half the kingdom, it shall be fulfilled.” 3 Queen Esther replied: “If Your Majesty will do me this favor, and if it pleases Your Majesty, let my life be granted me as my wish, and my people as my request.” 8 When the king returned from the palace garden to the banquet room, Haman was lying prostrate on the couch on which Esther reclined. “Does he mean,” cried the king, “to ravish the queen in my own palace?” No sooner did these words leave the king’s lips than Haman’s face was covered.

(א) וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֵן לִשְׂתוֹת עִם אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה: (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם
הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֶּה הַיּוֹם מֵה שְׂאֵלְתְךָ אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וַתִּנְתֵּן לָךְ וּמָה בִקְשָׁתְךָ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: (ג) וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וַתֹּאמֶר אִם מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֵיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל
הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשְׂאֵלְתִי וְעַמִּי
בְּבִקְשָׁתִי:
(ח) וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה
הַיּוֹם וְהֵמֵן נִפְלַע עַל הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עַמִּי
בְּבֵית הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הַמֶּן חִפּוּ:

7. Talmud Bavli Megilla 13a

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד א

R. Judah says: Hadassah was her name — Why then was she called Esther? Because she concealed [Mastereth] the facts about herself, as it says, Ester did not make known her people or her kindred. Then the king made a great feast. He made a feast for her, and she did not tell him [who she was]. He remitted taxes, and she did not tell him. He sent gifts, and she [still] did not tell him. And when the virgins were gathered together the second time, etc. He went and took counsel of Mordecai who said, The way to rouse a woman is to make her jealous; and even so she did not tell.

רבי יהודה אומר: הדסה שמה, ולמה נקראת שמה אסתר - על שם שהיתה מסתרת דבריה, שנאמר אין אסתר מגדת את עמה וגו'....
ויעש המלך משתה גדול, עבד משתיא - ולא גליא ליה, דלי כרגא - ולא גליא ליה, שדר פרדישני - ולא גליא ליה. ובהקבץ בתולות שנית וגו', אזיל שקל עצה ממרדכי. אמר: אין אשה מתקנאה אלא בירך חבירתה - ואפילו הכי לא גליא ליה, דכתיב אין אסתר מגדת מולדתה וגו'.

8. Rashi Esther 5:8

רש"י אסתר פרק ה:ח

Tomorrow I will do the king’s bidding—what you have been asking from me all the time, to reveal my people and homeland.

ומחר אעשה כדבר המלך - מה שבקשת ממני כל הימים לגלות לך את עמי ואת מולדתי:

9. Talmud Bavli Megilla 13a	תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד א
<p>Ben 'Azzai said: Esther was neither too tall nor too short, but of medium size, like a myrtle. R. Joshua b. Korha said: Esther was sallow, but endowed with great charm.</p> <p>For she had neither father nor mother. [And it continues] and when her father and mother died. Why these last words? — R. Aha said: When her mother became pregnant with her, her father died; when she was born, her mother died. And when her father and mother died, Mordecai took her for his own daughter. A Tanna taught in the name of R. Meir: Read not 'for a daughter' [Le-bath], but 'for a house' [Le-bayith]. Similarly it says: But the poor man had nothing save one little ewe lamb, which he had brought up and reared; and it grew up together with him, and with his children; it did eat of his own morsel, and drank of his own cup, and lay in his bosom, and was unto him as a daughter. Because it lay in his bosom, was it like a daughter to him? Rather what it means is like a wife; so here, it means a wife.</p>	<p>בן עזאי אומר: אסתר לא ארוכה ולא קצרה היתה אלא בינונית, כהדסה. רבי יהושע בן קרחא אמר: אסתר ירקרוקת היתה, וחוט של חסד משוך עליה. כי אין לה אב ואם - ובמות אביה ואמה, למה לי? אמר רב אחא: עיברתה - מת אביה, ילדתה - מתה אמה. ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת, תנא משום רבי מאיר: אל תקרי לבת אלא לבית, וכן הוא אומר ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת, משום דבחיקו תשכב הוות ליה (לבת) +מסורת הש"ס: [כבת]+? אלא (לבית) +מסורת הש"ס: [כבית]+ - הכי נמי לבית.</p>
<p>10. Esther Rabbah 6:10</p>	<p>אסתר רבה (וילנא) פרשה ו</p>
<p>Esther was <i>taken</i> to the King Ahashveraus: She excelled with clients—this one said “I will give 100 dinar to accompany her” and this one said “I will 200 to accompany her.</p>	<p>י ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש, מתעלה בלקוחין, דין אמר אנא יהיב מאה דינרין ועליל עמה ודין אמר אנא יהיב תרתין מאוון ועליל עמה.</p>